

श्रीसूक्तम्

ॐ हिरण्यवर्णा हरिणीं सुवर्णरजतस्रजाम् ।
चन्द्रां हिरण्यमयीं लक्ष्मीं जातवेदो मऽआवह ॥1॥
तां म आवह जातवेदो लक्ष्मीमनपगामिनीम् ।
यस्या हिरण्यं विन्देयं गामश्वं पुरुषानहम् ॥2॥
अश्वपूर्णा रथमध्यां हस्तिनादप्रमोदिनीम् ।
श्रियं देवीमुपह्वये श्रीर्मा देवीजुषताम् ॥3॥
कां सोस्मितां हिरण्यप्राकारामाद्रा ज्वलन्तीं तृसां तर्पयन्तीम् ।
पद्मस्थितां पद्मवर्णां तामिहो पह्वये श्रियम् ॥4॥
चन्द्रां प्रभासां यशसा ज्वलन्तीं श्रियं लोके देवजुष्टामुदाराम् ।
तां पद्मिनीमीं शरणं प्रपद्येऽलक्ष्मीर्मे नश्यतां त्वां वृणोमि ॥5॥
आदित्यवर्णं तपसोऽधिजातो वनस्पतिस्तव वृक्षोऽथ बिल्वः ।
तस्य फलानि तपसानुदन्तु या अन्तरा याश्च बाह्या अलक्ष्मीः ॥6॥
उपैतु मां देवसखः कीर्तिश्च मणिना सह ।
प्रादुर्भूतोऽस्मि राष्ट्रेऽस्मिन्कीर्तिमृद्धिं ददातु मे ॥7॥
क्षुत्पिपासामलां जयेष्ठामलक्ष्मीं नाशयाम्यहम् ।
अभूतिमसमृद्धिं च सर्वा निणुद मे गृहात् ॥8॥
गन्धद्वारां दुराधर्षां नित्यपुष्टां करीषिणीम् ।
ईश्वरीं सर्वभूतानां तामिहोपह्वये श्रियम् ॥9॥

मनसः काममाकृतिं वाचः सत्यमशीमहि ।

पशुनां रूपमन्नस्य मयि श्रीः श्रयतां यशः ॥10॥

कर्दमेन प्रजाभूता मयि सम्भवकर्दम ।

श्रियं वासय मे कुले मातरं पद्मालिनीम् ॥11॥

आपः सृजन्तु स्निग्धानि चिक्लीत वस मे गृहे ।

निच देवी मातरं श्रियं वासय मे कुले ॥12॥

आर्द्रा पुष्करिणीं पुष्टिं पिंगलां पद्मालिनीम् ।

चन्द्रां हिरण्मयीं लक्ष्मीं जातवेदो मे आवह ॥13॥

आर्द्रा यः करिणीं यष्टिं सुवर्णां हेममालिनीम् ।

सूर्यां हिरण्मयीं लक्ष्मीं जातवेदो म आवह ॥14॥

तां म s आवह जातवेदो लक्ष्मीमनपगामिनीम् ।

यस्या हिरण्यं प्रभूतं गावो दास्योऽश्वन्विन्देयं पुरुषानहम् ॥15॥

यः शुचिः प्रयतो भूत्वा जुहुयादाज्यमन्वहम् ।

सूक्तं पंचदशर्चं च श्रीकामः सततं जपेत् ॥16॥